

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/31440 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 september 2008 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen als grief 1 en 3 is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op zijn beroepsgrond dat de Surinaamse autoriteiten geen medewerking verlenen aan de afgifte van laissez passer.

2.3. Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

De vreemdeling klaagt terecht dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de voormelde beroepsgrond. De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen overweegt de Afdeling het volgende.

2.5. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de Surinaamse autoriteiten geen medewerking verlenen aan het verkrijgen van de voor terugkeer benodigde documenten, hetgeen ook door de staatssecretaris is erkend. Ook overleg op het hoogste politieke niveau heeft tot op heden niet kunnen bewerkstelligen dat van de Surinaamse autoriteiten op een redelijke termijn

meer medewerking kan worden verwacht. In andere zaken heeft de rechtbank al meer dan eens geoordeeld dat zicht op uitzetting naar Suriname op korte termijn ontbreekt, aldus de vreemdeling. Ter onderbouwing van dat betoog heeft hij gewezen op een uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam van 18 maart 2008, zaak nr. 08/8494, en van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 3 april 2008, zaak nr. 08/9334.

2.6. Uit voornoemde uitspraken blijkt dat in die zaken eerst na langere tijd presentatie van de vreemdeling bij de Surinaamse autoriteiten kon plaatsvinden en dat om die reden is geoordeeld dat geen sprake was van zicht op uitzetting binnen redelijke termijn. Uit die uitspraken blijkt niet dat het zicht op uitzetting geheel ontbreekt. Nu de vreemdeling voorts niet heeft onderbouwd dat ook in zijn geval eerst na geruime tijd presentatie bij de Surinaamse autoriteiten zal plaatsvinden, kan het betoog reeds hierom niet leiden tot het ermee beoogde doel.

2.7. *Het beroep is ongegrond. Er is geen grond voor schadevergoeding.*

2.8. *Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.*

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 september 2008 in zaak nr. 08/31440;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

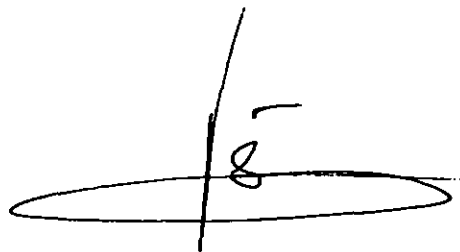
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

345.

Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the top, and a large, stylized 'V' shape that loops around the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

21

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.L. Doornekamp
Telefoon 0900-8844
Fax 020-6896270

V-nummer / Zaak Zaak - 28/08/2008
Datum 30/08/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jan Lodewijk Doornekamp, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Suriname
Nationaliteit(en) : Surinaamse
Geslacht : mannelijk

IND	0409. 01. 6343
	02 SEP. 2008
	SD 244

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

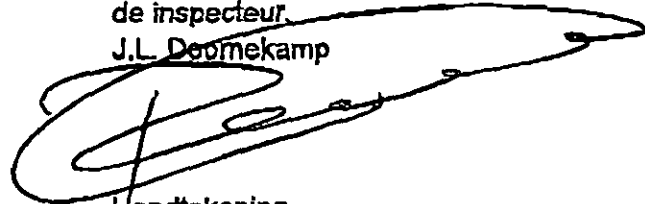
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- Zich bedient van een of meerdere aliassen

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 31/08/2008
Tijd : 14:09 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur

J.L. Doornekamp

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AWB 08/31440 inzake

2

concrete aanknopingspunten die nader onderzoek rechtvaardigen. Eiser heeft van 15 augustus 2008 tot 21 augustus 2008 in bewaring verbleven, welke maatregel op last van verweerder is opgeheven. De feiten en omstandigheden die verweerder aan de huidige maatregel ten grondslag heeft gelegd, bestonden alle reeds ten tijde van de vorige bewaring en kunnen thans derhalve niet als nieuwe feiten en omstandigheden worden aangemerkt.

Ten derde voert eiser aan dat het zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn ontbreekt, nu recent is gebleken dat ook overleg op het hoogste politieke niveau niet heeft geleid tot het bewerkstelligen van meer medewerking van de Surinaamse autoriteiten binnen een redelijke termijn.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

De gronden van de vrijheidsontnemende maatregel zijn alle terecht aan eiser tegengeworpen.

Voorts is wel degelijk sprake van nieuwe feiten en omstandigheden dan wel van aanknopingspunten die nader onderzoek rechtvaardigen. Verwezen wordt naar het proces-verbaal van bevindingen van 3 september 2008. Daarbij gaat het om het Interpolonderzoek in verschillende landen naar vingerafdrukken van eiser. De door eiser in het identiteitsgehoor op 18 augustus genoemde halfbroer in en de bij eiser op dezelfde datum aangetroffen mobiele telefoon en papieren vormen een aanknopingspunt voor nader onderzoek. Ook de in dat proces-verbaal vermelde informatie met betrekking tot de halfbroer van eiser en het daarin vermelde voornemen van verweerder om een taalanalyse uit te voeren rechtvaardigt de huidige inbewaringstelling. Ook rechtvaardigen het nieuwe adres van eiser dat hij heeft genoemd in het gehoor voorafgaande aan de in bewaring stelling en het voornemen van verweerder om getuigen te horen de inbewaringstelling.

Tot slot is niet op voorhand te zeggen dat geen zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn naar Suriname bestaat. Hierbij komt dat thans nog niet vast staat dat Suriname het aangewezen land is om eiser naar uit te zetten.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Gronden

De enkele niet onderbouwde stelling van eiser dat hij wel degelijk beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om te concluderen dat deze grond ten onrechte door verweerder aan de maatregel ten grondslag is gelegd, te meer nu ook uit het gehoor van eiser voorafgaande aan de oplegging van de maatregel niet blijkt van enige vaste woon- of verblijfplaats.

Voorts brengt de omstandigheid dat eiser zich recent niet meer heeft bediend van aliassen naar het oordeel van de rechtbank niet met zich dat deze grond nu niet (meer) aan de maatregel ten grondslag zou kunnen worden gelegd.

Ten slotte valt niet in te zien dat verweerder niet aan de maatregel ten grondslag heeft mogen leggen dat eiser gebruik heeft gemaakt van valse documenten. Eiser heeft dit immers zelf verklaard in het gehoor voorafgaande aan de in bewaring stelling.

Nova

Niet in geschil is dat de vorige bewaring van eiser, die heeft geduurd van 15 augustus 2008 tot 21 augustus 2008 is opgeheven omdat er geen sprake was van nieuwe feiten en omstandigheden waaruit bleek dat zicht op uitzetting aanwezig was.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de rechtbank in dat geval te onderzoeken of anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden dat dat zicht ten tijde van de inbewaringstelling niet ontbrak dan wel dat er sprake is van concrete aanknopingspunten die aanleiding geven een nader onderzoek in te stellen naar bepaalde feiten en omstandigheden die twijfel oproepen met betrekking tot het ontbreken van zicht op uitzetting

AWB 08/31440 inzake

3

Uit het proces-verbaal van bevindingen van 3 september 2008 en uit de ter zitting door verweerder gegeven toelichting hieromtrent, blijkt dat op 29 augustus 2008 een Interpol-onderzoek is gestart op basis van dactyloscopisch onderzoek van eiser. Naar het oordeel van de rechtbank kan dit onderzoek worden aangemerkt als een omstandigheid waaruit blijkt dat zicht op uitzetting ten tijde van de inbewaringstelling van eiser op 31 augustus 2008 niet ontbrak. Dat, zoals eiser ter zitting heeft aangevoerd, voor hem niet inzichtelijk is wat als reden geldt dat juist de in het proces-verbaal genoemde landen in het onderzoek worden meegenomen doet er niet aan af dat uit dit onderzoek tot uitzetting van eiser zou kunnen leiden. De rechtbank acht daarbij van belang dat dit onderzoek zich uitstrekt tot Frankrijk, waar volgens de verklaring van eiser tijdens het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling op 31 augustus 2008 zijn halfbroer woont en waar hij volgens zijn verklaring tijdens het identiteitsgehoor op 18 augustus 2008 ook zelf heeft verbleven en tot België waar hij volgens zijn verklaring op 18 augustus 2008 ook heeft verbleven. Ook neemt de rechtbank daarbij in aanmerking dat uit het hiervoor vermelde proces-verbaal en de toelichting van verweerder ter zitting blijkt dat dit onderzoek zal worden uitgebreid naar en , aangezien eiser tijdens het identiteitsgehoor heeft verklaard dat zijn halfbroer in verblijft.

Na beoordeling van de door eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 08/31440 inzake

4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 16 september 2008.

Afschrift verzonden op: 16 SEP 2008

Conc.: LP.
Coll: A.S.
D: C

4
VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

JANS & HAGENAARS
ADVOCATEN & PROCUREURS

Raad van State
Afdeling Rechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage

Per fax 070 3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 SEP 2008	
ZAAKNR. 200803078	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. G.E. Jans
Mr. E.R. Hagenaars

In samenwerking met:
Mw. Mr. C.E. Stassen-Buijs
Mr. K.J. Korteweg
Mw. Mr. L.I. Boomsma-Shriber

Kloveniersburgwal 95
Postbus 15101
1001 MC Amsterdam

Tel 020 - 420 77 66
Fax 020 - 421 30 65

Amsterdam, 19 september 2008

Uw ref. :
Inzake : IND
Doss.nr. : 061506 cs/cs

Betreft Hoger beroep van : van Surinaamse nationaliteit, V.nr tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Amsterdam, inzake Awb nr 08/31440

Edelachtbare college,

Appellant in deze is ! die in deze aangelegenheid woonplaats kiest te Amsterdam aan de Kloveniersburgwal 95 ten kantore van de advocaat en procureur Mr C.E.Stassen-Buijs, die bij deze verklaard dat zij door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep.

Het beroep richt zich tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Amsterdam in de zaak van appellant tegen de Staatssecretaris van Justitie, van 16 september 2008 onder nummer 08/31440. Een afschrift van deze uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appellant kan zich niet met deze uitspraak verenigen en voert daartoe het volgende aan.

GRIEF 1

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het Interpol-onderzoek dat op 29 augustus 2008 is gestart op basis van dactyloscopisch onderzoek aan eiser kan worden aangemerkt als een omstandigheid waaruit blijkt dat zicht op uitzetting ten tijde van de inbewaringstelling niet ontbrak.

Toelichting:

Zoals de rechtbank heeft overwogen is niet in geschil dat appellants bewaring van 15 augustus 2008 tot 21 augustus 2008 is opgeheven omdat er geen sprake was van nieuwe feiten en omstandigheden waaruit bleek dat zicht op uitzetting aanwezig was.

Eerdere bewaringen waren ook reeds opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting. Verweerder meende dat de bewaring op 15 augustus 2008 onrechtmatig was omdat er geen sprake was van nova en evenmin er concrete aanknopingspunten waren die aanleiding zouden kunnen geven tot een nader onderzoek naar feiten en omstandigheden, die twijfel oproepen met betrekking tot het ontbreken van zicht op uitzetting. Appellant werd op 21 augustus 2008 in vrijheid gesteld en aan hem werd een schadevergoeding toegekend voor de dagen die hij vanaf 15 augustus 2008 in bewaring had gezeten. Op 30 augustus 2008 werd appellant voorafgaande aan zijn hernieuwde inbewaringstelling gehoord door de vreemdelingendienst en uit het proces verbaal van 3 september 2008 bleek dat verweerder op 29 augustus 2008 voorafgaande aan de inbewaringstelling van 31 augustus een interpol-onderzoek had ingesteld. De omstandigheden die tot dat onderzoek aanleiding zouden hebben gegeven werden gevonden in de verklaring van appellant op 18 augustus 2008.

Zoals gezegd vond verweerder zelf op 21 augustus 2008 toen hij de opheffing gelaste dit kennelijk geen concreet aanknopingspunt om nader onderzoek in te stellen!

Dit heeft de rechtbank ten onrechte geheel miskent. Door te overwegen dat het Interpol onderzoek kan worden aangemerkt als een omstandigheid waaruit blijkt dat zicht op uitzetting ten tijde van de inbewaringstelling van appellant op 31 augustus 2008 niet ontbrak, wordt niet alleen voorbij gegaan aan het vereiste dat voor dat onderzoek een concreet aanknopingspunt moet bestaan (hetgeen eerder door verweerder niet werd gezien!) maar wordt tevens miskent dat verweerder had moeten aangeven waarom hij op dit punt van gedachte is veranderd.

De rechtbank miskent voorts dat dit onderzoek op zichzelf volstrekt onvoldoende is om te stellen dat op 31 augustus 2008 het zicht op uitzetting niet ontbrak. De rechtbank heeft dit oordeel op geen enkele wijze gemotiveerd en dit oordeel is volstrekt onbegrijpelijk te noemen.

Appellant merkt overigens op dat het zeer de vraag of uit zo'n Interpol onderzoek iets zou kunnen voortvloeien waardoor er weer zicht op uitzetting zou kunnen bestaan. Interpol is internationale organisatie die als primaire activiteit heeft het faciliteren van informatie-uitwisseling tussen de politiediensten van de aangesloten landen. Verweerder heeft op geen enkele wijze aangegeven hoe een eventueel resultaat van Interpol zicht op uitzetting zou kunnen bieden.

Daarbij heeft de rechtbank ook miskent dat verweerder het Interpol onderzoek niet gericht doet plaatsvinden maar heeft gericht tot vrijwel alle aangesloten landen in Europa, en voorts Frans en Brits Guyana en Brazilië, terwijl er geen enkel aanknopingspunt in appellant's verklaringen te vinden is dat een dergelijk onderzoek iets zou kunnen opleveren. Het feit dat appellant heeft verklaard (overigens ook al jaren geleden) dat hij enige tijd in Frans Guyana heeft verbleven, waar zijn halfbroer mogelijk nog verblijft en voorts via Frankrijk en België naar Nederland is gereisd, impliceert niet dat onderzoek in die landen zicht op uitzetting nabij zou kunnen brengen. De rechtbank gaat hierbij ook nog uit van onjuiste feitelijkheden door te stellen dat appellant zou hebben verklaard dat een halfbroer in Frankrijk woont, het-

geen feitelijk onjuist is en blijkt geeft van een onjuiste lezing van het dossier en dus een onzorgvuldige besluitvorming.

Appellant's Surinaamse nationaliteit is echter niet betwist door verweerder, er is geen enkel aanknopingspunt dat een ander land dan Suriname gehouden zou zijn eiser terug te nemen, dus niet valt in te zien hoe het interpolonderzoek zou kunnen bijdrage aan zijn uitzetting..

Gelet op het bovenstaande is de bestreden uitspraak in strijd met de bestendige jurisprudentie van Uw afdeling nu er ten tijde van de inbewaringstelling geen sprake was van concrete aanknopingspunten die aanleiding vormden om een onderzoek in te stellen naar bepaalde feiten en omstandigheden die twijfel kunnen oproepen met betrekking tot het ontbreken van zicht op uitzetting.

GRIEF 2

Ten onrechte is de rechtbank geheel voorbij gegaan aan hetgeen zijdens appellant zoals op opgenomen in de pleitnotitie is gesteld dat de Surinaamse autoriteiten tot op heden geen medewerking verlenen aan de afgifte van L.P. 's .

Toelichting:

Zoals door appellant is aangevoerd is er thans geen sprake van enige medewerking van de zijde van de Surinaamse autoriteiten bij de terugname van hun onderdanen. De afgelopen jaren zijn vrijwel geen L.P. 's verstrekt. Appellant heeft aannemelijk gemaakt dat hij zelf voldoende inspanningen heeft getroost om zijn vertrek mogelijk te maken, maar zijdens DT-NV is bevestigd dat de Surinaamse autoriteiten simpelweg geen medewerking verlenen. Bij de beantwoording van de vraag of er op 31 augustus 2008 anders dan bij de opheffingen van de eerdere bewaringen wel zicht op uitzetting bestond, is de rechtbank hieraan volledig voorbij gegaan en heeft hij ook niet gemotiveerd waarom het interpolonderzoek deze situatie anders zou maken. Ook in zoverre is de bestreden uitspraak naar het oordeel van appellant rechtens onjuist.

GRIEF 3

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat niet valt in te zien dat verweerder niet aan de maatregel ten grondslag heeft mogen leggen dat eiser gebruik heeft gemaakt van vals documenten, omdat eiser dit zelf heeft verklaard bij het gehoor voorafgaand aan zijn bewaring.

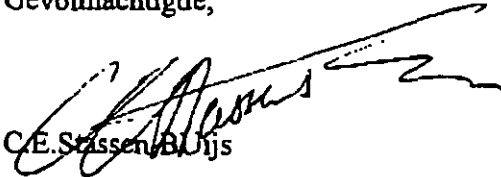
Toelichting:

Appellant heeft verklaard dat hij in 1989 met een Frans paspoort van Frans Guyana naar Europa is gereisd. Hij heeft derhalve aangegeven dat hij 19 jaar geleden een vals document heeft gebruikt. Het is onbegrijpelijk hoe een dergelijke omstandigheid na 19 jaar nog een grond voor de bewaring zou kunnen opleveren. De rechtbank heeft dit miskent.

REDENEN WAAROM:

Appellant U verzoekt dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en doende wat de rechtbank had behoren te doen het inleidende beroep gegrond te verklaren met toekenning van een schadevergoeding aan appellant voor de dagen die hij ten onrechte in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedures in beide instanties.

Gevolmachtigde,

C.E. Strassen Bluijs